

Kuuromykkäin Lehti.

N° 2. Helmikuulla 1901. 6:s vuosik.

Tilaushinta:
1 mk. 50 p. vuodelta

Toimittaja
I. Savolainen.

Kuuromykkäin Lehti

ilmestyy tänä vuonna, 1901, 12 kertaa vuodessa. Lehteä ilmestyy yksi numero joka kuukausi. Se painetaan niinkuin ennenkin Mikkelissä. Tilaushinta on 1 markka 50 penniä vuodelta, silloin kun lehteä tilataan postikonttorista ja toimittajilta Mikkelissä. Asiamiehiltä tilatessa maksaa lehti 1 markka 25 penniä. Toimitukselta tilatessa voidaan tilausraha lähettää postimerkeissä osoitteella: Kuuromykkäin lehden toimitus Mikkelissä. Turussa saapi Kuuromykkäin lehteä tilata pastori A. E. Nordmanilta, Kuopiossa neiti Kaäma Helsingiukselta, Tampereella työmestari Kaapo Attilalta, Vaasassa hra Matti Mäkiseltä, Jyväskylässä pastorska Helena Luomalta, Helsingissä neiti Maria Sihvolalta, Porissa neiti Hilma Sunivalta.

Kristillinen kirkkovuotemme.

Kalenteri vuosi alkaa ensimmäisenä päivänä tammikuuta ja päättyy viimeisenä päivänä joulukuuta. Kirkkivuosi alkaa ensimmäisenä adventtina ja päättyy ensimmäisen adventin edellisenä lauantaina. Se jakautuu kahteen osaan, josta toisena ovat suuret juhlamme: Joulu, pääsiäinen ja helluntai.

Joulujuhlaa me vietämme Vapahtajan syntymisen kunniaksi. Joulupäivä on aina 25 päivänä joulukuuta. Ne neljä sunnuntaita, jotka ovat joulun edellä, kutsutaan adventti sunnuntaiksi. Ne ovat valmistus sunnuntaita joululle. Kahdeksan päivää joulun jälkeen on uuden vuoden päivä (1 päivä tammikuuta). Silloin Vapahtaja ympärileikattiin ja sai nimekseen *Jesus*. Tammikuun 6 päivänä on loppiainen. Silloin tulivat tietäjät rukoilemaan Jesusta. Sitä päivää pitävät katoollilaiset samana juhlapäivänä.

b) Pääsiäinen.

Paaston aika on valmistus pääsiäiselle. Paaston aika kestää 50 päivää ja on se katumuksen ja parannuksen aika. Palmusunnuntai on kahdeksan päivää ennen pääsiäistä. Me vietämme palmusunnuntaita sen muistoksi että silloin Jeesus ratsasti Jerusalemiin. Palmusunnuntaina alkaa piinaviikko. Sillä viikolla asetti Jeesus torstai iltana Herran Pyhän Ehtoollisen. Pitkänperjantaina hän kuoli ristillä ja seuraavana lauantaina hän makasi haudassa. Pääsiäisjuhlaa vietämme me Jeesuksen haudasta ylösnousemisen muistoksi.

c) Helluntai.

Haudasta ylösnousemisen jälkeen oli Jeesus 40 päivää maan päällä. Sitten hän nousi taivaaseen. Sen muistoksi vietämme me helatorstaita. Kymmenen päivää helatorstain jälkeen on helluntai. Silloin saivat Jeesuksen opetuslapset Pyhän Hengen.

Joulu on Isän Jumalan juhla, pääsiäinen on Jumalan pojan juhla ja helluntai on Pyhän Hengen juhla. Jouluna Jumala lähetti poikansa Jeesuksen vapahtamaan ihmisiä, pääsiäisenä nousi Jeesus haudasta ja helluntaina tuli Pyhä Henki taivaasta opetuslasten päälle.

Toisessa osassa kirkkovuotamme ei ole juhlaa. Siinä on 22—27 sunnuntaita, joita kutsutaan sunnuntaiksi Kolminaisuuden jälkeen. Sillä ajalla pitää meidän ajatella ja oppia miten voisimme elää niin että kelpaisimme Jumalalle.

Käynti kuningas Kambonden luona.

(Jatkoa.)

Toinen käynti.

Seuraavana päivänä me menimme uudestaan veli Rautasen kanssa tervehtimään kuningasta. Kujan suussa olivat taas mustat neekerit. Me menimme kujan sisälle. Me näimme nyt että kujan vieressä oli toinenkin kapea käytävä. Pian olimme samassa odotushuoneessa,

kuin eilenkin. Sokea mies tervehti meitä. Silas nousi heti seisomaan ja meni viemään sanaa kuninkaalle. Heti tuli kuningas Kambonde Silaan kanssa. Kuninkaan kädessä oli pieni tuoli. Veli Rautanen oli antanut sen kuninkaalle sitä varten että minä (Mustakallio) saisin istua siinä. Mutta kuningas unhotti sen ja istui itse tuolille. Kuninkaasta oli tuoli niin hyvä. Silas ja sokea ukko menivät pois odotushuoneesta. Kuningas tervehti meitä. Hän otti silloin pois hatun. Hän oli nähnyt että niin lähetyssaarnaajat tekevät silloin kun he tervehtivät. Sitten pani hän hatun päähänsä ja rupesi istumaan. Me istuimme pölkylle. Meillä oli kaikilla hatut päässä. Sillä ei ollut hyvä ollakaan ilman hattua. Aurinko paistoi kuumasti. Ilman hattua voi kuumissa maissa saada auringonpiston eli kuumeen (taudin) ja siihen kuolee pian. Sitten me aloimme puhella kuninkaan kanssa. Minä toivotin kuninkaalle ja hänen valtakunnalleen Jumalan siunausta ja sanoin terveisiä Suomesta. Minä en taitanut Ondongan kieltä. Lähetyssaarnaaja Rautanen käänsi minun puheeni kuninkaalle Ondongan kielelle. Kuningas vastasi „kiitos.“ Sitten sanoin minä: Olen iloinen kun olen nähnyt sinun, sinä olet vielä nuori mies ja voit vielä kauan hyödyttää valtakuntaasi. Kuningas taas sanoi: „kiitos.“ Kuningas kysyi sitte minulta: tulitko hyvin? Minä puhuin hänelle pitkästä matkastani. Kuningas oli erittäin iloinen siitä kun kerroin hänelle matkani vastoinkäymisistä. Kerran vaunujen pyörät vaipuivat syvälle maahan ja härät eivät jaksa neet vetää niitä, (Afrikassa käytetään härkiä vetämässä vaunuja) silloin me käsin kaivoimme maata pyörien alta.

Kuningas ääneensä nauroi kuullessaan sen. Sitten Kambonde puheli Rautasen kanssa.

Äkkiä kosketti Rautanen kädellään kuninkaan hattuun ja sanoi: mistä olet saanut tuon uuden hadun? Tästä kysymyksestä oli Kambonde hyvin iloinen. Hän kertoi mielellään koko hatun historian, ei mistä hän oli sen saanut ja kuinka kauan se oli hänellä ollut. Hattu oli harmaa, hyvä ja uusi ja sen ympärillä oli nahka vyö.

Sitten minä puhuin kuninkaalle: Sinulla on hyvä valtakunta, paljon on viljapeltoja ja hyviä puita. Kuningas oli siitä hyvin mielissään. Kambonde sanoi: se onkin tahtoni mukaista (sitä minä tahdonkin). Sitten ilmoitin että minulla olisi lahja kuninkaalle. Mutta minä en ole voinut sitä vielä tuoda, kun laatikot eivät vielä ole avatut. Kuningas kiitti siitä.

Sitten me lähdimme kuninkaan luota. Olin ensi kerran nähnyt Ondongan kuninkaan.

Kolmas käynti.

Kuningas oli jo seuraavana päivänä lähettänyt kysymään milloin tulemme. Hän halusi sitä lahjaa. Kun saimme laatikot kuormasta puretuksi lähdimme menemään kuninkaan luo. Matka kesti ajaa 20 minuuttia. Me kuljimme viljapeltojen sivu, siellä oli kansa työssä. Me kuljimme monen ison palmun ohi, joissa oli paljon kypsiä hedelmiä. Kun tulimme kuninkaan asunnon luo; oli siellä likaista. Ei olisi luullut kuninkaan asunnoksi. Tie „hoviin“ kuninkaan asuntoon, meni monen lantatunkion ohi. Ensin oli härkä navetta, sitten lehmiä navetta ja viimein vasikka navetta. Ihmiset myös

elivät yhdessä eläimien kanssa. Eihän silloin voi huoneissa puhtautta pitääkään. Eikä kumminkaan hovissa ymmärretäkään mitään puhtaudesta. Kuningas oli jo odottamassa vastaanottohuoneessa meitä. Tervehdimme taas. Puheelimme taas minun matkastani. Lähetysaarnaaja Rantanen puhui myös Kambondelle muutamia sanoja Jeesuksesta. Minä puhuin hänelle että tulin katsomaan miten Jumalan valtakunnan työtä on täällä tehty. Minä annoin kuninkaalle lahjaksi satulan ja lähetysaarnaaja Liljeblad antoi puvun. Kuningas oli hyvin iloinen lahjoista. Satula oli hänestä erittäin hyvä, kuninkaalla oli 5 hevosta mutta ei yhtään satulaa.

Kuningas tahtoi antaa minulle vastalahjan. Kuningas kysyi läh. Rantaselta mikä olin paras antaa lahjaksi minulle. Sitten hän kysyi sopsisiko antaa harkä. Rautanen myönsi että se sopii. Silloin kuningas lupasi lähettää minulle härän. Hän sanoi että huonompaa lahjaa ei voi antaa. Suomen kansa ajattelisi! ettei täällä osata vieraita hyvin kohdella. Kuningas vielä kiitti lahjoista ja me erosimme.

Kuningas lähetti härän pian minulle. Koska hänen niin pian lähetti osoitti hän silloin että kuningas tahtoo olla ystävällinen meille. Se oli vielä musta. Se osoitti sitä että kuningas tahtoi olla minulle erittäin hyvä ja kohtelias. Miehet tulivat ilmoittamaan että kuningas sanoi ystävälleen terveiset ja lähetti lahjan. Meinin ulos ja näin suuren pitkäsarvisen ja mustan härän. Näillä härillä on lihassarvet. Ne ovat neekereistä hyviä syödä. Sittenkun me vietimme Ondongassa 30 vuotta lähetysjuhlaa, tapoimme härän se painoi 300 kiloa ja Suomessa olisi sen hinta noin 200 markkaa.

Senjärkeen pyysi kuningas minulta *katekismuksen*. Sen lähetin hänelle. Tämä osoitti että hän jo haluaa tutustua kristinoppiin. Harkä lahjaksi meille Kambondelta oli arvokas. Se todisti Suomen kansalle että kuningas osaa vieraitaan kunniaa ja hyvänä pitää.

Kirjeitä kuuromykiltä.

I.

Mikkelissä 19 1/2 01.

Ensimmäisen kerran tohdin kirjoittaa kuuromyökkäin lehteen. Olin jo ennen aikunut piirtää kuuromyökkäin lehteen, mutta en jätä enään sitä tekemättä. Kerroin teille vähä, että te tietäisitte minun syntymäseudustani ja oloistani. Minä olen syntynyt Limingar pitäjässä Lapinkankaalla v. 18 10/9 80. Yhden vuoden vanhana olin kärsinyt suonenvetotautia, jonka kautta kuulo katesi. Isäni oli käyttänyt minua Oulussa tohtorin luona neljän vuoden vanhana. Tohtori koetti silloin parantaa minua: että minä rupeisin puhumaan, mutta hän oli sitten sanonut että hän ei voi parantaa minua.

Ikuisten päivien läpi olin jäänyt kuuromyökkäksi. Kolmentoista vuoden vanhana lähettivät vanhempani minut Mikkeliin kirjoituskouluun v. 1894. Minulla on 2 veljeä ja 1 sisar ja minun vanhempani elävät vielä Limingassa. Isäni on itsellinen. Minä en tiedä missä vanhin veljeni Jaakko on nyt renkinä, eivätkä muutkaan tiedä sitä. Toinen veljeni Johan Emil, joka on

myös minua vanhempi ja on räätäli, oli mennyt Ruot-
siin työhön 5 1/2 vuotta sitten ja oli viipynyt siellä 3
vuotta, sitten hän tuli Suomeen. Hän osoitti minulle
rakkautta, sillä tavalla että hän kutsui minua tulemaan
toisena kesänä Ouluun jossa olin käynyt ja hän antoi
minulle ruokaa. Minun ollessani viime kesänä Limin-
gassa kävin Herra Oskari Gripin luona joka opetti
minulle jotakin hyvää ja joka antoi minulle lainaksi
kirjoja esimerkiksi „Sydänkirjan“, jonka luin melkein
kokonaan mutta minä en voinut lukea sitä loppuun asti.
Minulla oli hauska lukea sitä siellä. Sen edestä lähe-
tin Oskarille paljon kiitoksia. Meillä oli joululoma eli
lupa osa Joulukuuta ja osa Tammikuuta. Viime joulun-
a olin käynyt mykkä Liisa Arvonollin luona, joka
oli hänen kodissansa. Siellä opetin Liisalle jotakin
hyvää, mutta hän osasi ainoastaan vähä. Silloin
sanottiin minulle että Liisa Arvonoli käy viittomakoulua
Jyväskylässä. Hän on nyt II luokalla siellä. Tässä
uudessa koulussa Mikkeliissä on hyvä olla. Minä olen
nyt seitsemännellä luokalla ja olen 20 vuoden vanha.
Minä en tiedä, milloinka pappi tulee kouluun katsomaan
kuinka seitsemännen luokan oppilaat osaavat? Koulun
lopetettua pääsemme me Herran Pyhälle ehtoolliselle.
Isäni lupasi minun mennä kesällä Tampereelle työhön.
Minä haluan lukea tarkasti kuuromykkäin lehteä, josta
pääsen oppimaan hyviä asioita. Minä lopetan nyt tämän
kirjoituksen ja sanon hyvästi ja sydämmellisiä terveisiä
kaikille.

Frans Isak Karhu.

II.

Helsinki 19 2/20 01.

Minä saan mielelläni kerran kirjoittaa kuuromyk-
lehteen. Minä tahdon kertoa itsestäni ja elämästäni.
Synnyin 10 p. lokak. v. 1874 Ristiinan pitäjässä. 3 vuo-
tiseksi asti puhuin ja kuulin, jota en kuitenkaan itse
muista, mutta sisareni ja veljeni muistavat ja kertoivat
minulle, veljiä on 2 ja sisaria 2. Veljet ovat naimi-
sissa. Olen heistä nuorempi, vanhemmat elättivät meitä
pieninä. Sitten veljet ja sisaret tulivat isommiksi. He
erosivat pois vanhemmista ja kodista. He saivat itsel-
leen työpaikan. Olin puolenkymmenen vuoden vanha
kun minut pantiin Porvoon kuuromyk. kouluun. Siellä
kävin 8 vuotta. Pastori Sren vainaja opetti minua 6
vuotta. Tarkastaja W. Forsius, joka oli siellä sitten
johtajana opetti minua 2 vuotta. Minä pääsin koulusta
pois v, 1892. Sitten tulin ensin suutarin oppiin K.
Venäläisen luo Ristiinan kirkon kylään, olin 3 vuotta
opissa ja sain 60 markkaa oppiajalta ja lautakunnalta
ruokaa ja vaatetusta. Opissa olin tyytyväinen ja olin
siellä sitte suutarina. Sitten olin Lappeenrannassa työssä
3 viikkoa mestari Reinikaisella. Yksi veljeni asuu Lap-
peenrannassa ja olin hänen luonsa joka ilta. Sieltä
sitten matkustin taas Mikkeliin, kävin Ristiinassa, otin
nimismiehen ja papinkirjan, matkustin junalla Helsin-
kiin syyskuussa v. 1897. Minulla ei ollut yhtään tuttua
Helsingissä. Minä kävelin rautatie-aseman läheisyy-
dessä ja huomasin sen lähellä seinällä: „suutarin-
liike. Reinikainen“, minä menin sisälle, hän otti minut
työhönsä. Se oli hänen veljensä, jonka työssä olin ollut

Lappeenrannassa. Täällä olen myös ollut kolmannen ja toisen luokan mestareilla työssä. Nyt olen työssä ensimmäisen luokan mestarilla H. Hällströmillä ja saan hyvän palkan. Ristiinasta sain muuttokirjan Helsinkiin toissa vuonna. Nyt olen siis helsinkiläinen.

Terveisiä kaikille kuuromykillle ja opettajilleni.

G. G.

Puuhattu.

Monta vuotta sitte tuli eräs sorvari poika pieneen kylään. Hänen vaatteensa olivat huonot likaiset ja rikkiäiset. Jalkineet olivat niin rikkinäiset että varpaat näkyivät. Hänen selässänsä oli laukku. Kylässä oli suuri konetehdas. Poika koetti päästä työhön konetehtaaseen. Kun poika oli kurjan näköinen ei tehtaan työjohtaja tahtonut köyhää poikaa työhönsä. Poika kääntyi takaisin surullisena ja pani hattunsa päähän. Mutta kohta huusi työjohtaja pojan takaisin. Hän oli huomannut pojan eriskummallisen hatun „Mikä ihmeellinen hattu on sinun päässäsi?“ kysyi työjohtaja.

„Oma hattuni ja se on puusta sorvattu“, sanoi poika.

„Mistä olet sen ostanut?“

„En ole sitä ostanut, olen sen itse tehnyt“ sanoi poika.

„Millä tavalla sinä sen teit?“

„Minä sorvasin sen.“

„Mutta hattu on soikea ja sorvauskoneella voidaan tehdä ainoastaan pyöreää. Joku ihminen on sinua autta-

nut? Sitä itse et ole sitä sorvannut“, puhui työjohtaja pojalle.

„Kyllä minä olen sen itse sorvannut“ vakuutti poika.

„Minä muutin sorvausraudan aina sen mukaan minkälaiseksi tahdoin hattua muodostaa. Kun minulla oli pitkä matka kuljettava, eikä minulla ollut sateenvarjoa, laitoin minä tällöisen hatun“.

Asia kummastutti tehtaanomistajaa. Hän huomasi että poika oli keksinyt tärkeän parannuksen sorvaustaidossa, jolla on suuri arvo. Hän otti köyhän pojan heti palvelukseensa. Pojasta tuli taitava työntekijä ja sorvari. Hän oli hyvin viisas. Hän tarvitsi vaan enemmän johtoa ja neuvoja. Pojasta tuli viimein tehtaan osakas. Ja kun tehtaanomistaja kuoli tuli hän sen omistajaksi yksinään. Kuollessaan jätti hän jälkeensä useampia miljoonia. Puuhattu oli pojan onnen alku.

Pieniä tietoja.

— **Kuuromyökkäin sielunhoito.** Pastorit A. E. Nordman ja E. J. K. Luoma saavat yhä edelleen pitää huolta kuuromyökkäin sielunhoidosta ja on senaatti antanut heille lupaukset apulaisekseen näille matkoille jonnekin kuuromyökkäin opettajan tahi opettajattaren.

Senaatti on hylännyt kirkolliskokouksen anomuksen: Oma pappi kuuromykillle.

— **Jatkokurssit kuuromykillle** ovat kuurom. koul. opettajat O. B. Kauppinen ja Aug. Helin järjestäneet Helsinkiin. Osaaottajiksi kursseihin pääsevät sellaiset kuuromykät, jotka ennen ovat käyneet läpi puhe- tahi

kirjoituskoulun, ja nyt tahtovat uudistaa tietojaan, sekä oppia lisää. Kurseissa on nyt aluksi osaottajia vaan Helsingin kaupungista, mutta huhtikuun alussa otetaan oppilaiksi myöskin muualla asuvia kuuromyökiä, ja kestää opetus heille kaksi kuukautta, nimittäin huhtikuun ja toukokuun.

Siellä opetetaan: uskontoa, kirjallisuuden ja sanomalehtien lukemista, kieliopetusta sekä kirjoitusta, laskentaa ja luonnontietoa. Oppilaat ovat jaetut kahteen osastoon, toisessa osastossa opetetaan puhekoulun käyneitä ja toisessa kirjoituskoulun käyneitä.

Niitä kuuromyökiä, jotka tahtovat tulla huhtikuussa alkaviin kurseihin, pyydetään kirjoittamaan siitä opettaja *O. B. Kauppiselle*, jonka osoite on *Helsinki, Eerikinkatu 25*; samalla on myöskin lähetettävä kopio eli jäljennös koulutodistuksesta, sekä ilmoitettava kunka paljon voipi maksaa ruuasta ja kortteerista kuukaudessa, jotta he voivat hankkia sopivan asunnon; myöskin on ilmoitettava oscite, sillä niille kuuromyökielle, jotka voidaan kurseihin vastaan ottaa, lähetetään kutsumuskirje.

— **Jatkokursseja kuuromyökielle.** Eräs kuuromyökkä kirjoittaa Aamulehdessä.

Kun kuuromyökkäkoulujen oppikurssit useimmissa tapauksessa ovat sitä laatua, ett'eivät ne kykene lahjakaimpien kuuromyökkien tiedonhalua tyydyttämään tai kunnolleen kelpaamaan perusteeksi laajemmille yksityisluvuille, olisi valtion huolehdittava siitä että nämä aistivalliset pääsevät tilaisuuteen tietojansa enentämään ja henkistä näköpiiriänsä isontamaan. Parahiten kävisi tämä ehkä laatuun jatkokurssien muodossa, joiden toimeenpanemisen ei luulisi kohtaavan voittamattomia vaikeuksia. — Suljemme asian valtion ja valistuneiden kansalaisten huomioon.

— **Hopeahäitä** viettivät Loppiaisena kuuromyökkäverhoilija *Hj. Vestling* ja hänen puolisonsa *Hulda o. s. Knauer*. Tämän johdosta oli herrasväki Vestling illalla

järjestänyt Helsingin kuuromyökkäyhdistyksen huoneustossa yksinkertaisen juhlan yhdistyksen jäsenille. Hopeamorsiusparia olivat aikaisemmin päivällä kodissaan juhlineet sukulaiset ja ystävät kukilla ja lahjoilla.

Kuuromyökkäin puolesta puhui juhlassa yhdistyksen puheenjohtaja morsiusparille, erittäin viipyen herra Vestlingin monessa tilaisuudessa osoittamassaan lämpimässä osanotossa yhdistystä kohtaan, jonka v. t. varapuheenjohtajana herra Vestling toimi. Morsiusparille antoivat myös Helsingin ja Turun kuuromyökät erityisiä lahjojaan.

— **Vaasasta.** Tässä nyt tahdon kertoa Vaasan kuuromyökkäin yhdistyksen toiminnasta. Viime joulukuun 15 päivänä pidettiin ensimmäistä syyskokousta raittiusyhdistyksen salissa täällä, oli niin vaikea saada huoneita halvemmalla. Syystä kun ei ole rahavaroja yhdistyksellä, sillä ei ole otettu jäsen maksua kun ei ole saatu yhdistyksen sääntöjä mutta vasta viime tammikuussa kuvernöörin virasto ne vahvisti konduktööri A. Tallrothin hakemuksesta joten odotus aikaa on ollut 3 vuotta. Yhdistys on hyrännnyt raittiusyhdistykseltä huoneet 8 markalla kuukaudelta eli 2 markalla kerralta. Saa myös lämmön ja valon mutta yhdistys ei ole saanut viettää joulujuhlaa kuin 14 kuuromyökkää oli joulua viettämässä maalla, 4 viikkoa yhdistys on levännyt. Viime tammikuussa pyydettiin kaupungin valtuusmiehiltä lupaa saada vapaasti käyttää kansakoulun luokkahuoneista kokoushuoneiksi mutta saatiin kehoitus kääntyä kansakoulun johtokunnan puoleen ja tuli vastaus ettei saa koululla pitää kokouksia. Silloin täytyi tyytyä raittiusyhdistys II huoneustoon vaikka se on niin vaikea kuin on niin suuret menot. Vaasaan on tätä nykyä muuttanut seuraavat kuuromyökät: Maria Rintala Kuortaneelta, Vaasan villatavarakutomatehtaalta, Maria Liisa Vainionpää, Susanna Anttila ja Maria Sofia Jaappila ovat muuttaneet viime kesänä Ilmajoelta, Johanna Anttikoski Evijärveltä ja Greeta Koskinen Isosta Kyröstä.

He ovat työssä Vaasan puuvillatehtaalla Palosaarella. Kuuromykkä Matti Kangas Ylibärmästä on mennyt räätilin oppiin Alina Tarala Ilmajoella tekee ompelutöitä kaupungin naisille ja hän on hyvä ompelija.

Kuuromykät Maria ja Justiina Anttila ovat saaneet palkinnoita hopeamitalin ritarikunnan nauhassa rinnalla kannettavana pitkästä palveluksesta. Maria Anttila on ollut puuvillatehtaalla 21 vuotta ja Justiina Anttila 50 vuotta. Viime tammikuussa kävi neiti Anna Heikel pitämässä luentoja kuuromykille. Hän oli täällä 10 päivää ja kuuromykät saivat käydä kansakoululla joka iltä kello 7 kuulemassa saarnaa ja opetusta. Neiti Heikel puhui hyvin lämpimästi Jeesuksen rakkaudesta että monen silmistä kyynel virtana vuoti, mutta toiset saivat varoituksia tottelemattomuudesta, kun ovat unhottaneet mitä koulussa on ennen varoitettu: karttaa kaikenlaisia vietyksyksiä ja kiusauksia. Neiti A. Heikel saarnaa hyvin kauniisti ja on niin väsymättömästi hyvin kauan kuuromykkiä opettanut vaikka hän on niin vanha ja hän on hyvin rakastettu kuuromykkiä, on kuuromykkäin äiti, kaipaaksella kaikkien tulee häntä aina muistella sillä me olemme hänelle suuressa kiitollisuus velassa mitä me olemme saaneet häneltä oppia hänen kalliilla pyhän evankeliumin saarnallansa niin sen tähden meidän tulee rukoilla hänen edestänsä että kaikki valtias Herra armostansa antaisi vielä hänelle pitkää ikää niin että me saisimme kokoontua hänen ympärilleen milloinkaan tarve vaatii, hartaasti toivomme että hän vieläkin tulisi Vaasaan ensi pääsiäisenä jos hän on terve. Minä lausun kaikkein kuuromykkäin puolesta vilpittömän kiitokseni neiti A. Heikel'ille siitä pontevasta uhraavaisuudesta minkä he ovat saaneet osaksensa ja nöyrästi rukoilen että Jumala armostansa antaa hänelle terveyttä, voimaa ja siunausta. Sillä meillä on työtä paljon, mutta työväkeä on vähä.

M. Mäkinen.

— **Kuollut.** Viime tammikuun 30 p:nä k:lo 1 1/2 päivällä nukkui kovan aivotaudin sairastettua kuoleman uneen Vaasassa kuuromykkä neiti Anna Lindén. Syntynyt 18¹⁰/s69 Häntä lähinnä suremaan jäi 1 veli ja 1 sisar sekä sukulaiset ja ystävät. Vainaja oli kruununimismies Lindénin tytär syntymänsä Lietossa lähellä Turkua. Kahdentoista vuotiaana vainaajalla oli kova aivo-kuume niin että hän tuli kuuroksi. Sen jälkeen vainaaja tuli Turun kuuromykkäin kouluun. Koulusta päästyään hän muutti Kaskiseen ja oli siellä 13 vuotta; 1898 hän muutti Vaasaan sisarensa luokse. Ikävällä kaipa-uksella Vaasan kuuromykät häntä muistelevat.

— **Vastauksia.** Herra *I Hipeli*. Meidän lehdemme maksaa sinne tilattuna 1 m 50 p. eli 60 kopekkaa, *Maria Martell*. Teidän lähettämiänne englantilaisten sormiaakkosten kuvaa katsomme tarpeettomaksi painattaa Kuuromyk. lehteen, koska semmoinen kuva tulisi kalliiksi ja ei niitä Suomessa käytetä.

— **Lahja.** Turun kuuromyk. yhdistyksen jäsenet lahjoittivat v. k. 21 p. neiti *Lovisa Sahlbergille*, hänen syntymäpäivänsä johdosta kauniin nikkelisen leipäkorin. Neiti Sahlberg täytti silloin 60 vuotta.

— **Nimen muutos.** Nimeni joka tähän asti on ollut Sigríd Kyynärä on nyt *Sigríd Vartio*.

— **Kirjeen vaihto:** Seuraavat tilaukset ovat saapuneet: Gerda Ahlqvist 1, Hilma Suniwa 1, Viktor Winterqvist 1, Anton Rosenvall 1, Aatami Putkonen 1, Sgríd Andersson 1, Ida Silander 1, Anna Marila 1, J. Pykäläinen 16. Otto Hämäläinen 2, Eliina Valonen 2, E. Elfving 10, A. Sllgén 3. J. V. Vihavainen 1, Antti Hyvärinen 4, Hilla Matti 1, I. Hipeli 1, Sigríd Varvio 1, Sandra Sund 4, Oskar Hatt 2, Amanda Lampela 1, Edla Kustaantytär 1, Aksel Ahlqvist 1, K. Markkula 1, Johanna Kaatala 1, N. Helsingius 38, Saara Kasurinen 1, Ida Puoliväli 1, Antti Kirjavainen 1, J. E. Vauhkonen 1, Laura Heinänen 1, Emil Järvenpää 1, G. Attila 140. Matti Mäkinen 62, Heikki Myllymaa 5, F. Yörläinen 1, Karoliina Alenius 1, Elias Leiman 2, Maria Puttila 1, Fanny Seppänen 1, A. E. Nordman 40, Amanda Vävilä 1, Martta Villberg 1, H. Luoma 24, E. Serenius 22, M. Sihvola 19, E. Loikkanen 10.

Kuollut.

Kuuromykkä

Helga Augusta Karlsson

kuoli Forssassa 18 p. viime tammikuuta keuhkotautiin
20 vuoden vanhana.

Ystävät.

Mä pääsen tyyneen rantahan
Myr-kyistä, jotka pauhaa
Kiusauksista maailman
Sien ijäks' kaikeks rauhaa.
Vaivoista pääsen lepoon
Pimeydestä valohon.
Itkusta taivaan riemuun.

Tilaaajat huomatkaa.

Koska Kuuromykkäin lehteä N:o 1 on painos 550 kappaletta loppunut niin pyydetään tilaajia odottamaan siksi kunnes ennätetään saada uusi painos sitä.

Täten ilmoitan että olen luopunut Kuuromyk. lehden toimituksesta ja minun omistussosallisuuteni Kuuromyk. lehteen olen siirtänyt *toistaiseksi* johtaja A. I. Savolaiselle.

K. Reponen.

— **Sisältö:** Tilausilmoitus. — Kristillinen kirkkovuotemme. — Käynti kuningas Kambonden luona (jatk.) — Kirjeitä Kuuromykiltä I, II. — Puhuttu. — Pieniä tietoja. — Ilmoituksia.

Mikkelissä,

Aleks. Kasurisen kirjapainossa, 1901.